

საქართველოს ადვოკატთა ასოციაცია
ეთიკის კომისიის
გ ა დ ა წ ყ ვ ე ტ ი ლ ე ბ ა
დისციპლინური დევნის აღძვრაზე უარის თქმის თაობაზე

პირველი დისციპლინური კოლეგიის შემადგენლობა:

კონსტანტინე გელაშვილი - კოლეგიის თავმჯდომარე

ეკატერინე გეწაძე - კოლეგიის წევრი

ეკატერინე მაჭარაშვილი - კოლეგიის წევრი

საჩივრის ავტორი - ადვოკატი ნ. გ. /სიითი №/

საჩივრის კომისიაში შემოსვლის თარიღი - 05.05.23

საჩივრის რეგისტრაციის ნომერი - 040/23

საჩივარი შეტანილია - ადვოკატ დ. მ.-ის /სიითი №/ მიმართ

საჩივრის მოთხოვნა - ადვოკატ დ. მ.-ისთვის დისციპლინური პასუხისმგებლობის დაკისრება

I აღწერილობითი ნაწილი

1. საჩივრის ავტორის პოზიცია:

1.1 2023 წლის 5 მაისს სსიპ „საქართველოს ადვოკატთა ასოციაციის“ ეთიკის კომისიას საჩივრით მომართა ადვოკატმა ნ. გ.-მ და მოითხოვა ადვოკატ დ. მ.-ისთვის დისციპლინური პასუხისმგებლობის დაკისრება.

1.2 საჩივრის თანახმად, მომჩივანს პრეტენზია აქვს ადვოკატ დ. მ.-სთან, რომელიც ეთიკის კომისიაში მიმდინარე არაერთ დისციპლინურ საქმეში, მისი პროცესუალურად დაპირისპირებული მხარეა.

1.3 საჩივრის თანახმად, ადვოკატ ნ. გ.-ს 2023 წლის მარტში შეექმნა ჯანმრთელობის პრობლემები, რის გამოც 16 მარტიდან 31 მარტის ჩათვლით ის საავადმყოფო ფურცლით სარგებლობდა. აღნიშნული საფუძველით მან №--- დისციპლინურ საქმეზე ითხოვა ჩანიშნული საქმის გადადება, პროცესუალურად დაპირისპირებულმა მხარემ, ადვოკატმა თ. ქ.-მ, ეჭვქვეშ დააყენა მომჩივანის

მიერ წარმოდგენილი საავადმყოფო ფურცელი და განაცხადა, რომ ის არ იყო ავად. საჩივრის ავტორის თანახმად ადვოკატებმა თ. ქ.-მ და დ. მ.-მა, გადამოწმების მიზნით დაურეკეს მომჩივანის პირად ექიმს და დაშინებით ეცადნენ მისგან ინფორმაციის გამოძალვას. ამასთან, საჩივრის თანახმად, ადვოკატმა თ. ქ.-მ მომჩივანის შუამდგომლობასთან დაკავშირებით განმარტა, რომ, დ. მ.-ისგან აქვს ინფორმაცია, რომ ნ. გ. ავადმყოფობის პერიოდში, უბნის სავაჭრო ობიექტებში დადიოდა, რაც საჩივრის თანახმად სიცრუეა და არ შეესაბამება სიმართლეს.

1.4 საჩივრის ავტორს მიაჩნია, რომ დ. მ.-მა თავისი ქმედებით კოლეგიალობის პრინციპი და ითხოვს მის დისციპლინირებას.

2. საჩივრის ავტორის შუამდგომლობები:

2.1 საჩივრის ავტორი შუამდგომლობს საპროცესო კოლეგიამ გამოითხოვოს №--- დისციპლინური საქმის მასალები და მიმდინარე საქმეს დაურთოს №--- დისციპლინურ საქმეზე ჩატარებული სხდომის ოქმების დეტალური სკრიპტი.

2.2 საჩივრის ავტორი შუამდგომლობს, რომ ეთიკის კომისიამ შეამოწმოს მისი საცხოვრებელი ადგილის მიმდებარედ არსებული სავაჭრო ობიექტები და გამოკითხოს იქ მომუშავე პერსონალი, დადიოდა, თუ არა ნ. გ. ავადმყოფობის პერიოდში მალაზიაში.

2.3 საჩივრის ავტორი აყენებს შუამდგომლობას, მოწმის სახით დაიკითხოს ადვოკატი ლ. ზ. და ადვოკატი მ. ძ., რომლებმაც ის ავადმყოფობის პერიოდში რამდენჯერმე მოინახულეს.

2.4 მომჩივანი შუამდგომლობს მისი მეუღლის ჯ. ხ.-ის მოწმედ დაკითხვას, რომელიც მისი განმარტებით, დაადასტურებს, რომ ადვოკატი ნ. გ. ნამვილად იყო ავად.

2.5 საჩივრის ავტორი შუამდგომლობს, რომ ეთიკის კომისიამ დაავალოს ადვოკატ დ. მ.-ს წარმოადგინოს მტკიცებულება (ვიდეოკამერის ჩანაწერების სახით, სადაც მითითებული იქნება თარიღი და ადგილმდებარეობა), რომელიც დაადასტურებს, რომ მომჩივანი ავადმყოფობის პერიოდში ნამდვილად იმყოფებოდა მალაზიაში.

2.6 საჩივრის ავტორი შუამდგომლობს, ეთიკის კომისიის წინაშე დაიკითხოს მისი ოჯახის ექიმი ნ. ნ., რომელიც დაადასტურებს, რომ ადვოკატმა დ. მ.-მა მას ნამდვილად დაურეკა.

3. ადვოკატის პოზიცია:

დ. მ.-ს, 2023 წლის 11 მაისს სატელეფონო კომუნიკაციისა და მეილის საშუალებით, ეცნობა მის მიმართ შემოსული საჩივრის თაობაზე და განემარტა საკუთარი უფლება-მოვალეობები. ადვოკატ დ. მ.-ს, ჩაჰბარდა საჩივარი და თანდართული დოკუმენტები. მოპასუხე ადვოკატს ეთიკის კომისიისთვის მიმდინარე საჩივართან დაკავშირებით ახსნა-განმარტება არ წარმოუდგენია.

II სამოტივაციო ნაწილი

4. ფორმალური წინაპირობების შემოწმება:

- 4.1 ადვოკატი დ. მ. /სიითი №/ სპეცილიზაცია- სისხლი არის სსიპ „საქართველოს ადვოკატთა ასოციაციის“ წევრი.
- 4.2 ადვოკატმა ნ. გ.-მ /სიითი №/ ეთიკის კომისიას საჩივრით მომართა 2023 წლის 5 მაისს.
- 4.3 სადავო ქმედება განხორციელდა 2023 წლის მარტში შესაბამისად, დაცულია ეთიკის კომისიისთვის მომართვის კანონით განსაზღვრული ხანდაზმულობის 5 წლიანი ვადა (ადვოკატთა შესახებ საქართველოს კანონი, მუხლი 32.2).

5. შემაჯამებელი დასკვნა

ეთიკის კომისიის გადაწყვეტილებით, ადვოკატ დ. მ.-ის მიმართ არ უნდა აღიძრას დისციპლინური დევნა, რადგან მოცემულ შემთხვევაში არ არსებობს ადვოკატთა შესახებ საქართველოს კანონის 32-ე მუხლითა და ადვოკატთა დისციპლინური პასუხისმგებლობისა და დისციპლინური წარმოების შესახებ დებულების 30-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დისციპლინური დევნის აღძვრის საფუძველი.

6. სამართლებრივი შეფასება

- 6.1 საჩივრის ავტორის პრეტენზია გამოიხატა შემდეგში: ადვოკატმა დ. მ.-მა დაარღვია კოლეგიალობის პრინციპი და საავადმყოფო ფურცლის გადამოწმების მიზნით დაუკავშირდა მის პირად ექიმს. ამასთან, მან თ. ქ.-ს მიაწოდა ინფორმაცია, რომ ავადმყოფობის პერიოდში მომჩივანი სავაჭრო ობიექტებში იმყოფებოდა, რაც საჩივრის ავტორის განმარტებით არის სიცრუე და ცილისწამება.

- 6.2 საპროცესო კოლეგიამ იმსჯელა ადვოკატ დ. მ.-ის მიერ შემდეგი მუხლების შესაძლო დარღვევის თაობაზე:

„ადვოკატი ვალდებულია პატივი სცეს კოლეგებს, არ შელახოს მათი ღირსება და დაიცვას პროფესიული ღირებულებები.“ (ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის კოდექსი, მუხლი 7);

„საადვოკატო საქმიანობის პრინციპია - კანონიერება.“ (ადვოკატთა შესახებ კანონი, მუხლი 3 „ა“);

- 6.3 ადვოკატის პროფესია დამოუკიდებელი და თავისუფალია, საადვოკატო საქმიანობის განხორციელებისას პირი საკუთარი პროფესიული ცოდნისა და გამოცდილების საფუძველზე უზრუნველყოფს კლიენტის ინტერესების დაცვას და ხელმძღვანელობს კანონითა და ეთიკის ნორმებით. საადვოკატო პროფესია ავტონომიურობის მაღალი ხარისხით გამოირჩევა და პროფესიის თვითრეგულირებადი ხასიათი გამორიცხავს ადვოკატის საქმიანობაში, პირდაპირ თუ ირიბად, მესამე პირთა თვითნებურ ჩარევას. მიუხედავად ამისა ადვოკატს, როგორც მართლმსაჯულებაში მონაწილე სუბიექტსა და მის შედეგებზე ზემოქმედების შესაძლებლობების მქონე პირს, ეკისრება რიგი ვალდებულებები, როგორც კლიენტის ასევე პროფესიის და კანონის უზენაესობის მიმართ.

- 6.4 საერთო კორპორაციული ინტერესების გათვალისწინებით, ადვოკატს უპირატესად ეკისრება კანონიერებისა და პროფესიული ეთიკის ნორმების დაცვა. თავის მხრივ, კოლეგის მიმართ დადებითი, პატივსაცემი დამოკიდებულების ჩამოყალიბება, სწორედ პროფესიის საერთო კორპორაციულ ინტერესებიდან გამომდინარეობს და მიზნად ისახავს საზოგადოებაში ადვოკატის სტატუსის მიმართ ნდობის გარღმავებასა.
- 6.5 კოლეგიალობის პრინციპი, ნეგატიური ვალდებულების ძალით აკისრებს ადვოკატს კოლეგის შეურაცხყოფისგან თავის შეკავების მოვალეობას, ხოლო პოზიტიური ვალდებულების ძალით, მოითხოვს მისგან კოლეგის მიმართ ღირსეული, ურთიერთპატივსაცემი დამოკიდებულების ჩამოყალიბებას. მიუხედავად აღნიშნული პრინციპით მისაღწევი, საერთო კორპორაციული ინტერესისა, კოლეგიალობის პრინციპის დაცვის პოზიტიური ვალდებულება, ადვოკატებს შორის დაპირისპირების არსებობის შემთხვევაში, კარგავს აქტუალურობას და კონფლიქტში მყოფ პირებს სავალდებულო ძალით ვერ სთხოვს ერთმანეთის მიმართ, დადებითი, ურთიერთპატივსაცემი დამოკიდებულების ჩამოყალიბებას. ამის საპირისპიროდ კოლეგებს შორის კონფლიქტური ურთიერთობის ჩამოყალიბების შემთხვევაში, პოზიტიური ვალდებულების მოქმედების შემცირების პროპორციულად, იზრდება კოლეგიალობის პრინციპის დაცვის ნეგატიური ვალდებულების ფორმა და კონფლიქტში მყოფი ადვოკატებისგან, გამკაცრებულად მოითხოვს, კოლეგიალობის პრინციპის დაცვას.
- 6.6 კოლეგიალობის პრინციპი მოითხოვს, ურთიერთდაპირისპირებულმა ადვოკატებმა შეინარჩუნონ ერთმანეთის მიმართ ნეიტრალური დამოკიდებულება და საგნობრივად, პირადი შეურაცხოვისა და დამცირების მიზნის გარეშე, პროფესიული, დასაშვები კრიტიკის უფლების ფარგლებში, გამოხატონ თავიანთი მოსაზრებები. აღნიშნულ სულისკვეთებას იზიარებს ადვოკატის როლის შესახებ გაეროს ძირითადი პრინციპების მე-12 მუხლი, რომლითაც, „ადვოკატებმა, როგორც მართლმსაჯულების წარმომადგენლებმა, ყოველთვის უნდა იზრუნონ მათი პროფესიის პატივისა და ღირსების შენარჩუნებაზე“.
- 6.7 „კოლეგიალობის პრინციპი უპირობოდ გულისხმობს კოლეგების ღირსებისა და პროფესიული ღირებულებების დაცვას, რაც ადვოკატს ავალდებულებს კორექტული გამონათქვამებით შემოიფარგლოს პროფესიული საქმიანობის განხორციელებისას. ადვოკატი ვალდებულია პატივისცემა გამოხატოს კოლეგებისადმი, მიუხედავად მათი სამართლებრივად ან სხვაგვარად საწინააღმდეგო მოსაზრების არსებობისა. კოლეგიალობის პრინციპი ვერ ჩაითვლება მხოლოდ ფორმალურ ქცევათა შესრულების მოთხოვნად, იგი უდავოდ გულისხმობს ქცევის შინაარსობრივ მხარესაც, რაც აუცილებელია კოლეგებთან ურთიერთობის დროს“ (თბილისის სააპელაციო სასამართლოს 15/04/2016 წლის გადაწყვეტილება, საქმე №1ბ/სპ-07-16).
- 6.8 საჩივრის ავტორის პრეტენზიით, ადვოკატი დ. მ. დაუკავშირდა მის პირად ექიმს და ეცადა მისგან ინფორმაციის გამოძალვას. ამასთან მან ეჭვქვეშ დააყენა წარმოდგენილი საავადმყოფო ფურცლის ავთენტურობა და ცილი დასწამა, რომ ადვოკატი ავადმყოფობის პერიოდში იმყოფებოდა სავაჭრო ობიექტებში.

6.9 საპროცესო კოლეგია განმარტავს, რომ გადაწყვეტილების მიღებისას კოლეგია ხელმძღვანელობს მხარეთა ახსნა-განმარტებებისა და მტკიცებულების საფუძველზე, სადავო ფაქტებს განიხილავს დასაბუთებული ვარაუდის სტანდარტით და საქმის არსებითი განხილვის შემთხვევაში, იღებს ან დევნის აღძვრის, ან არაღძვრის შესახებ გადაწყვეტილებას. „დასაბუთებული ვარაუდი წარმოადგენს ფაქტების ან ინფორმაციის ერთობლიობას, რომელიც მოცემული დისციპლინური საქმის წარმოების მასალების მიხედვით დააკმაყოფილებდა ნეიტრალურ მეთვალყურეს, რათა დაესკვნა დისციპლინური გადაცდომის შესაძლო ჩადენას“ (სუსგ დს/შ10-13, 16.10.2013).

6.10 საპროცესო კოლეგია იზიარებს თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატის 2011 წლის 28 ივნისის განჩინებას №2b/183-11, რომლის მიხედვით „მტკიცების ტვირთს მატერიალური კანონი განსაზღვრავს, კერძოდ, ეს ის შემთხვევებია, როდესაც კანონით გათვალისწინებული შემადგენლობის არსებობის პრეზუმფცია მოქმედებს, ხოლო კანონით გათვალისწინებული შემადგენლობისგან განსხვავებული ფაქტობრივი გარემოებების მტკიცების ტვირთი იმას ეკისრება, ვინც საკანონმდებლო წესრიგიდან არსებულ გადახრას ამტკიცებს.“ შესაბამისად, დასაბუთებული ვარაუდის სტანდარტის დაკმაყოფილებისთვის საჭირო მტკიცება, რომ დ. მ.-მა ცილი დასწამა კოლეგას და თავისი ქმედებით მიაყენა შეურაცხყოფა, ეკისრება ადვოკატ ნ. გ.-ს.

6.11 მომჩივანმა, თავის მხრივ საკუთარი პოზიციის დასადასტურებლად წარმოადგინა, ეთიკის კომისიის №--- დისციპლინური საქმის სხდომის ოქმის ჩანაწერი, რომელიც 2023 წლის 27 მარტით თარიღდება. ჩანაწერიდან ირკვევა, რომ ადვოკატი ნ. გ. ვერ დაესწრო დისციპლინურ სხდომას, მიზეზად ჯანმრთელობის მდგომარეობა დაასახელა და მისმა წარმომადგენელმა იშუამდგომლა სხდომის გადადება. თ. ქ.-მ იშუამდგომლობასთან დაკავშირებით დააფიქსირა საკუთარი პოზიცია და მოითხოვა სხდომა არ გადადებულიყო, მან ეჭვქვეშ დააყენა ნ. გ.-ის მიერ წარმოდგენილი ავადმყოფობის შესახებ ცნობა და მოითხოვა სხდომის გაგრძელება, ამასთან მან დაადასტურა რომ საავადმყოფო ფურცლის ავთენტურობის გადამოწმების მიზნით ის დაუკავშირდა ნ. გ.-ის პირად ექიმს, ხოლო დ. მ.-ისგან შეიტყო, რომ ადვოკატი ნ. გ., ავადმყოფობის პერიოდში, სავაჭრო ობიექტებში დადიოდა, ამიტომ მისი მოსაზრებით, ადვოკატ ნ. გ.-ს შეეძლო სხდომაში ჩართვა.

6.12 კოლეგია განმარტავს, რომ დ. მ.-ის მიმართ საკუთარი პრეტენზიების დამტკიცების მიზნით, გარდა ზემოთ მოყვანილი განმარტებისა და სხდომის ოქმის ჩანაწერისა, მომჩივანს არ წარმოუდგენია რაიმე სახის სხვა მტკიცებულება. საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებიდან დასტურდება ის ფაქტი, რომ მესამე პირმა - ადვოკატმა თ. ქ.-მ, დისციპლინური საქმის წარმოებისას გააჟღერა ინფორმაცია, რომ დ. მ.-მა დაინახა ნ. გ. სავაჭრო ობიექტებში, რაც ფაქტის უტყუარობის საფუძველს არ იძლევა.

6.13 ამის პარალელურად, საპროცესო კოლეგია განმარტავს, რომ საჩივრის ავტორის პრეტენზიები, იმისგან დამოუკიდებლად დასტურდება თუ არა ისინი, არ წარმოადგენენ დისციპლინური დევნის აღძვრისთვის საკმარის საფუძველს. საჩივრის ავტორის მიერ მითითებული ფაქტების დადასტურების შემთხვევაშიც კი, ადვოკატ დ. მ.-ს სრული უფლება ჰქონდა ეჭვქვეშ დაეყენებინა მხარის მიერ წარმოდგენილი დოკუმენტის სანდოობა და კანონის ფარგლებში გადაემოწმებინა მისი

ავტენტურობა. თავის მხრივ, პირადი ექიმისთვის დარეკვა, და თ. ქ.-ისთვის ინფორმაციის მიწოდება, რომ ადვოკატი ნ. გ. ავადმყოფობის პერიოდში იმყოფებოდა სავაჭრო ობიექტებში, მიუხედავად იმისა თავად საჩივრის ავტორისთვის რამდენად მისაღებია აღნიშნული, არ წარმოადგენს არაკანონიერ, თუ არაეთიკურ ქმედებას და არ ქმნის დისციპლინური დევნის აღძვრისთვის საკმარის საფუძველს. საჩივარში აღწერილია დ. მ.-ის ის ქმედებები, რომელიც არ არის დისციპლინური გადაცდომა და ამის პარალელურად საჩივრის ავტორმა ვერ უზრუნველყო საკუთარი პოზიტიური ვალდებულება დაემტკიცებინა მის მიერ მითითებული ფაქტები. შესაბამისად, საპროცესო კოლეგიამ დაადგინა, რომ საჩივარში აღწერილი თითოეული სადავო ქმედება, იმისგან დამოუკიდებლად თუ რამდენად დასტურდება ისინი, თანხვედრაშია კანონთან და ადვოკატის პროფესიული ეთიკის ნორმებთან.

6.14 რაც შეეხება საჩივრის ავტორის შუამდგომლობებს, საპროცესო კოლეგია განმარტავს, რომ ადვოკატ ნ. გ.-ის თითოეული შუამდგომლობა მიემართება საჩივარში აღწერილი ფაქტების დამტკიცებას და იმ პრეტენზიების მტკიცებულებებით გამყარებას, რომელიც საპროცესო კოლეგიამ არ მიიჩნია, თუნდაც მათი დამტკიცების შემთხვევაში, დისციპლინური დევნის დაწყებისთვის საკმარის საფუძველად, შესაბამისად კოლეგიამ არ დააკმაყოფილა საჩივრის ავტორის შუამდგომლობები.

6.15 ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე საპროცესო კოლეგია მიიჩნევს, რომ არ დგინდება ადვოკატ დ. მ.-ის მიერ ადვოკატთა შესახებ საქართველოს კანონის მე-3 მუხლის „ა“ ქვეპუნქტისა და ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის 7 მუხლით გათვალისწინებული დარღვევა და ადვოკატის თ. ქ.-ის მიმართ არ უნდა აღიძრას დისციპლინური დევნა.

6.16 საპროცესო კოლეგიამ იხელმძღვანელა ადვოკატთა შესახებ საქართველოს 32-ე, 33-ე მუხლებით; ადვოკატთა დისციპლინური პასუხისმგებლობისა და დისციპლინური წარმოების შესახებ დებულების 30.2, 40.1 მუხლებით და გადაწყვიტა:

III სარეზოლუციო ნაწილი

1. დისციპლინურ საქმეზე №040/23 ადვოკატ დ. მ.-ის /სიითი №/ მიმართ არ აღიძრას დისციპლინური დევნა.
2. გადაწყვეტილების ასლი გაეგზავნოს მხარეებს.
3. საპროცესო კოლეგიის გადაწყვეტილება არ საჩივრდება.

კოლეგიის თავმჯდომარე:

/კონსტანტინე გელაშვილი/

კოლეგიის წევრი:

/ეკატერინე გეწაძე/

კოლეგიის წევრი:

/ეკატერინე მაჭარაშვილი/